

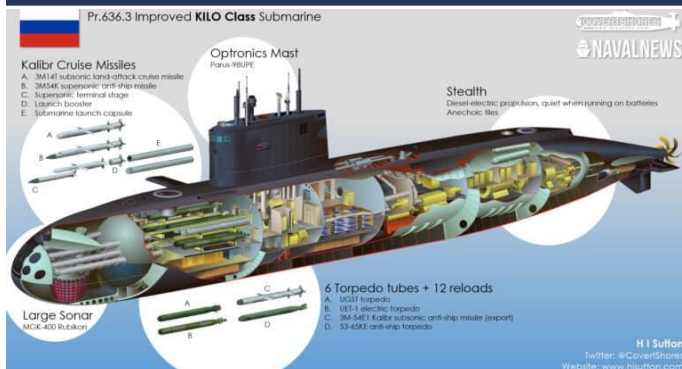
MS DAILY BRIEF – 3 octombrie 2022

Cuprins

Fregata franceză Normandie a escortat submarinul rus Novorossiysk, care întâmpină posibile probleme tehnice.....	1
Zvonuri privind căderea frontului în Herson (sud) și prinderea a 25.000 de soldați ruși pe malul drept al Niprului.....	2
Zvonuri privind prăbușirea liniilor ruse în Herson (sud).....	4
Bayraktar Akinci, cea mai nouă dronă a Forțelor Aeriene Turce, a efectuat o misiune de recunoaștere deasupra Siriei	4
Accidentul Nord Stream ar fi putut duce la cea mai mare eliberare de metan din istorie	5
Norvegia va patrula platformele de petrol și gaze cu ajutorul aliaților.....	6
Forțele armate ale Norvegiei au intensificat patrulele la instalațiile energetice ale țării, iar aliații NATO s-au grăbit să ofere ajutor, deoarece sabotarea gazoductelor cheie a crescut miza în conflictul energetic al Europei cu Rusia.	7
5,5 milioane de tone de produse agricole au fost exportate din Ucraina prin „Coridorul cerealelor” în două luni.....	8
O explozie și incendiu la aerodromul militar Belbek din Crimeea.....	9
A treia navă tip 075 LHD Anhui 安徽 din China, pusă în funcțiune de PLAN.....	9
Programul de înlocuire a submarinelor din Țările de Jos atinge un reper	10
Cabluri submarine: riscuri și amenințări de securitate.....	11

Fregata franceză Normandie a escortat submarinul rus Novorossiysk, care întâmpină posibile probleme tehnice

Prefectura maritimă a regiunii atlantice a informat că Marina militară franceză a escortat un submarin și un remorcher aparținând Forțelor Navale ale Federației Ruse, care se deplasau în zona Golfului Biscaya.

“Pe 29 septembrie, fregata multirol Normandie și elicopterul său Caiman, în strânsă cooperare cu partenerii noștri europeni, au escortat submarinul rusesc

Novorossiysk și remorcherul Serghei Balk, în Golful Biscaya”, se arată într-un comunicat de presă al prefecturii.

După cum rezultă din datele prezentate de Marinetrffic.com, în prezent, remorcherul Serghei Balk se află la sud-vest de localitatea franceză Boulogne sur Mer, urmând să înceapă traversarea Canalului Mânecii.

Submarinul Novorossiysk și remorcherul Serghei Balk aparțin Flotei ruse din Marea Neagră și, în ultima perioadă au îndeplinit misiuni în cadrul escadrei din Marea Mediterană, în zona portului sirian Tartus. Probabil, submarinul se deplasează la Șantierul Naval din Kronștadt pentru reparații.

E posibil ca submarinul Novorossiysk să aibă probleme tehnice

Ținând cont de faptul că submarinul a mai fost reparat în Marea Baltică și la începutul anului 2021, nu este exclus ca acesta să aibă anumite probleme tehnice.

În prezent, Rusia dispune, în mod oficial, în regiunea Mării Mediterane de două submarine de acest tip. Este vorba despre submarinele Novorossiysk și Krasnodar ale Flotei ruse din Marea Neagră, care îndeplinesc misiuni în cadrul Grupării navale operative din Marea Mediterană, în zona portului Tartus din Siria.

În ultimele luni, gruparea navală rusească din estul Mării Mediterane a avut următoarea compunere: submarinul B-265 Krasnodar (FRMN), submarinul B-261 Novorossiysk (FRMN), crucișătorul Mareșal Ustinov (FN), crucișătorul Varyag (FROP), distrugătorul Viceamiral Kulakov (FN), distrugătorul Amiral Tributs (FROP), fregata Amiral Kasatonov (FN), fregata Amiral Grigorovici (FRMN), nava mică purtătoare de rachete Orekhovo-Zuevo (FRMN), dragorul maritim Vladimir Emelyanov (FRMN), petrolierul Boris Butoma (FN), petrolierul Viceamiral Paromov (FRMN), petrolierul Vyazma (FRMB), atelierul plutitor PM-82 (FRMB), nava de cercetare radioelectronică Vasili Tatischev (FRMB).

Surse: <https://www.navalnews.com/naval-news/2022/09/russian-navy-kilo-class-submarines-retreating-from-crimea/>

https://www.defenseromania.ro/fregata-franceza-normandie-a-escortat-submarinul-rus-novorossiysk-care-intampina-posibile-probleme-tehnice_618522.html

Zvonuri privind căderea frontului în Herson (sud) și prinderea a 25.000 de soldați ruși pe malul drept al Niprului

Photo credit: Foreign Policy Research Institute

Președintele Volodimir Zelenski a anunțat duminică că forțele ucrainene au eliberat localitățile Arhanhelske și Miroliubivka din regiunea Herson. Președintele Zelenski a menționat cele două localități în discursul său de duminică noapte, amintește Reuters, care citează Agerpres. Zelenski a mulțumit unor unități ale forțelor ucrainene pentru că s-au remarcat în prima linie.

Informațiile nu au putut fi verificate imediat.

În discursul său, președintele Zelenski a mai afirmat, fără a oferi detalii, că succesul forțelor ucrainene în regiunea Donețk nu se limitează la Liman.

Zvonuri privind prăbușirea liniilor ruse în Herson (sud)

În cursul nopții de ieri au apărut numeroase informații cu privire la căderea fronului și în sud.

DefenseRomania precizează că informațiile nu pot fi verificate.

Cei de la Business Ukraine Magazine anunță însă că în urma contraofensivei Ucrainei în sud, între 15.000 și 25.000 de ruși ar fi prinși între malul drept al Niprului și forțele de apărare ucrainene. Pe de altă parte Ministerul Apărării din Federația Rusă a anunțat că a respins cu succes o contraofensivă majoră a Ucrainei pe trei direcții în sud în Herson. Amintim că încă din luna august Ucraina a anunțat scoaterea din uz a tuturor podurilor din Herson, astfel încât trupele ruse riscă să rămână blocate. Rușii au ocupat Hersonul încă din primele zile ale invaziei. Trupele rusești au ocupat de la începutul invaziei în Ucraina Hersonul, de pe fluviul Dnepr, singura capitală regională pe care acestea au reușit să o cucerească. Ele au avansat câteva zeci de kilometri spre vest dar cele trei poduri (două rutiere și unul feroviar) care traversau fluviul în zona pe care o controlau au fost bombardate în ultimele săptămâni. Cel mai important este podul Antonivski, într-o suburbie a Herson, lovit de mai multe cu rachete de la sfârșitul lui iulie. Un altul este podul de la Nova Kahovka, la 50 km spre nord-est, lovit în această săptămână.

https://www.defenseromania.ro/zvonuri-privind-caderea-frontului-in-herson-sud-si-prinderea-a-25-000-de-soldati-rusi-pe-malul-drept-al-niprului_618535.html

Bayraktar Akinci, cea mai nouă dronă a Forțelor Aeriene Turce, a efectuat o misiune de recunoaștere deasupra Siriei

O dronă Bayraktar Akinci, cel mai nou UAV dezvoltat de industria turcă de apărare, a fost observată deasupra Siriei. O fotografie cu imaginea acestuia a fost publicată, pe 22 septembrie, pe contul de Twitter Clash Report. Putem susține că sursa care a publicat aceste informații este una de încredere, deoarece

Clash Report este un portal de informații din Turcia care a devenit cunoscut după ce în anul 2020 a prezentat imagini și materiale video cu momentul în care dronele Bayraktar TB2 distrugau în Libia mai multe sisteme antiaeriene Pantsir-S1. Zborul unei drone Bayraktar Akinci în spațiul aerian al Siriei reprezintă o premieră, cel puțin până acum. Nu a trecut nici măcar 1 an de la prezentarea sa oficială și de la utilizarea sa de către Forțele Aeriene Turce, iar drona execută deja o misiune deasupra Siriei. Atât cât ne permite calitatea imaginii, putem observa că drona nu este înarmată. Acest lucru poate sugera că misiunea pe care o efectua era una de recunoaștere sau de supraveghere.

Bayraktar Akinci este cea mai nouă drona dezvoltată și produsă în serie de industria turcă de apărare. Aceasta este echipată cu un radar AESA [Active Electronic Scanned Array]. Drona dispune de un sistem de comunicații prin satelit [SATCOM] și de un sistem ISTAR+C3 - ceea ce înseamnă o conexiune directă cu comandamentul turc, fără ca comunicația să treacă prin sateliți străini sau țări terțe.

Capacitățile de luptă ale dronei nu sunt de ignorat. Aceasta poate transporta toate tipurile de rachete aer-aer dezvoltate de industria turcă de apărare, precum și alte rachete de concepție occidentală. Akinci poate fi înarmată cu rachete de antiradar (n.r. dedicate distrugerii sistemelor radar) sau cu rachete aer-sol. Drona dispune și de un sistem integrat de război electronic.

În timpul unei misiuni de luptă, drona Akinci poate fi înarmată suplimentar cu bombe ghidate prin GPS. Două motoare Ivchenko-Progress Motor Sich AI-450T, dezvoltate de industria aeronautică din Ucraina, propulsează drona Akinci. Acestea îi garantează o viteză maximă de 361 km/h și o viteză de croazieră de cel puțin 240 km/h. Cea mai bună altitudine de operare a dronei este puțin peste 9.000 de metri, deși poate zbura la peste 13.000 de metri. Cu un rezervor plin de combustibil, drona parcurge 7.500 km. În prezent, 12 astfel de drone (șase aparate de tip AKINCI-A și șase de tip AKINCI-B) sunt operate de Forțele Aeriene Turce și se pare că cel puțin una a fost implicată într-o misiune deasupra teritoriului Siriei. Primele trei drone de tip A au fost predate în cadrul festiv pe 29.08.2021, în prezența președintelui, Recep Tayyip Erdogan, iar următoarele trei pe 03.12.2021. Potrivit declarațiilor firmei producătoare, primele trei drone de tip B au fost livrate forțelor aeriene turce pe 03.08.2022, iar ultimul lot de trei aparate de acest tip pe 24.08.2022. UAV-ul de atac AKINCI face parte din clasa HALE (High Altitude Long Endurance) și este destinat executării de misiuni de cercetare, supraveghere, obținere de informații IMINT în timp real, precum și de descoperire, identificare, urmărire și distrugere a țintelor atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte.

https://www.defenseromania.ro/bayraktar-akinci-cea-mai-nou-drona-dezvoltata-de-turcia-a-efectuat-o-misiune-de-recunoastere-deasupra-siriei_618531.html

Accidentul Nord Stream ar fi putut duce la cea mai mare eliberare de metan din istorie

Accidentele din sistemul de gazoducte Nord Stream din Marea Baltică au dus la ceea ce este probabil cea mai mare degajare de metan din istorie. Acest lucru dăunează climei, au spus reprezentanții Programului ONU pentru Mediu, relatează ZN.UA cu referire la Reuters. O pată imensă de metan foarte concentrat, un gaz cu efect de seră mult mai puternic, dar mai puțin „violet” decât dioxidul de carbon, a fost descoperită într-o analiză a imaginilor satelitare săptămâna aceasta de către cercetătorii de la Observatorul Internațional al Emisiilor de Metan (IMEO). „Este foarte rău, probabil că este cea mai mare cantitate de emisii detectată vreodată. Este într-un moment în

care trebuie să reducem emisiile”, a declarat șeful IMEO, Manfredi Caltagirone, pentru Reuters. Cercetătorii de la GHGSat, care utilizează sateliți pentru a monitoriza emisiile de metan, au estimat că rata de scurgere de la unul dintre cele patru puncte de rupere ale conductei de gaz Nord Stream a fost de 22.920 de kilograme pe oră. Acest lucru echivalează cu arderea a aproximativ 630.000 de lire sterline de cărbune în fiecare oră, a spus GHGSat într-un comunicat. „Această cifră este foarte mare, mai ales având în vedere că au trecut patru zile de la prima încălcare”, a spus compania. Cantitatea totală de metan care se scurge din sistemul de conducte al Gazprom ar putea fi mai mare decât scurgerea mare care a avut loc în decembrie din zăcămintele de petrol și gaze din apele Golfului Mexic, care a eliberat aproximativ 100 de tone metrice de metan pe oră, a spus Caltagirone. Potrivit unui studiu realizat de Universitatea Politehnică din Valencia și publicat în revista Environmental Science & Technology Letters, scurgerea din Golful Mexic, care poate fi văzută și din spațiu, a eliberat în cele din urmă aproximativ 40.000 de tone metrice de metan în 17 zile. Conform calculelor Agenției pentru Protecția Mediului din SUA, aceasta este echivalentă cu arderea a 1,1 miliarde de lire sterline de cărbune. Tehnologia îmbunătățită prin satelit din ultimii ani a extins rapid capacitatea oamenilor de știință de a localiza și analiza emisiile de gaze cu efect de seră. Unele guverne speră că vor ajuta companiile să detecteze și să prevină emisiile de metan. Scurgerile mari care au avut loc în sistemul Nord Stream au dat naștere la multe teorii, dar puține răspunsuri clare despre cine sau ce a cauzat pagubele. Atât Rusia, cât și UE susțin că exploziile au fost sabotaj. Europa și Statele Unite au impus sancțiuni Rusiei ca răspuns la invazia sa din Ucraina, stârnind îngrijorarea că Kremlinul va încerca să priveze Europa de aprovizionarea cu energie crucială înainte de iarnă. Caltagirone a spus că oricare ar fi cauza, deteriorarea conductei a creat o problemă care depășește securitatea energetică. A avut loc cel mai mare sabotaj din istoria sistemelor de transport de gaze ale lumii. În Marea Baltică, trei din cele patru fire ale ambilor „curenți nordici” s-au rupt la intervale scurte. Seismografele din Danemarca și Suedia au detectat explozii în apropierea insulei daneze Bornholm. Mai întâi s-a spart conducta Nord Stream-2, care încă nu a fost lansată, apoi s-au aruncat în aer conductele Nord Stream-1, inactiv de la sfârșitul lunii august.

Sursa: <https://www.blackseanews.net/read/195021>

Norvegia va patrula platformele de petrol și gaze cu ajutorul aliaților

Norvegia va primi ajutor din partea Marii Britanii, Germaniei și Franței pentru a patrula mările din jurul platformelor sale de petrol și gaze, pe fondul suspiciunii că sabotajul a provocat scurgeri în conductele Nord Stream la începutul acestei săptămâni, a declarat vineri prim-ministrul Norvegiei. Conductele Rusiei Nord Stream 1 și Nord Stream 2 au izbucnit în această săptămână, drenând gaze în Marea Baltică în largul coastelor Danemarcei și Suediei. Seismologii au înregistrat explozii în zonă. Uniunea Europeană a declarat că suspectează că sabotajul a provocat pagubele, în timp ce președintele rus Vladimir Putin a acuzat vineri Statele Unite și aliații săi că au aruncat în aer conductele. Washingtonul a spus că este prea devreme pentru a confirma că a fost un sabotaj și a respins discuțiile că ar fi responsabil. Norvegia, cel mai mare furnizor de gaze din Europa și un important exportator de petrol, are peste 90 de zăcămintele de petrol, dintre care majoritatea sunt conectate la o rețea de conducte de gaz care se întinde pe aproximativ 9.000 km (5.590 mile). Norvegia își desfășoară marina, paza de coastă și forțele aeriene pentru a consolida securitatea petrolului și gazelor. „Suntem într-un dialog cu aliații noștri cu privire la creșterea prezenței în sectorul norvegian (offshore) și am spus da contribuțiilor din Germania, Franța și Marea Britanie”,

a declarat prim-ministrul Jonas Gahr Store într-o conferință de presă. „Este firesc ca aliații noștri să navigheze alături de navele noastre”, a spus el. Store nu a spus câtă asistență va primi Norvegia, o națiune membră NATO cu doar 5,4 milioane de oameni. El a repetat că țara nu are indicii de amenințări directe la adresa Norvegiei sau a infrastructurii norvegiene, dar a spus că este totuși prudent să se întărească securitatea. „În această situație, este sigur să avem aliați”, a spus Store. Sâmbătă, prim-ministrul Norvegiei va vizita zăcămintul Sleipner din Marea Nordului, o sursă majoră de gaze care ajunge în Europa. "Voi primi un briefing și voi întâlni angajați pe platformă. Sunt mulți și sunt importanți", a spus Store.

Sursa: <https://www.marinelink.com/news/norway-patrol-oil-gas-platforms-help-499858>

Forțele armate ale Norvegiei au intensificat patrulile la instalațiile energetice ale țării, iar aliații NATO s-au grăbit să ofere ajutor, deoarece sabotarea gazoductelor cheie a crescut miza în conflictul energetic al Europei cu Rusia.

Premierul Jonas Gahr Store a declarat că Norvegia a acceptat oferte de asistență din partea Germaniei, Franței și Regatului Unit, pe măsură ce își sporește prezența în jurul instalațiilor de petrol și gaze din Marea Nordului. NATO își folosește și capacitățile navale și aeriene pentru a monitoriza Marea Baltică și Marea Nordului. Explosiile de pe sistemul de conducte Nord Stream din Marea Baltică din această săptămână - despre care Germania a indicat vineri că au fost comise probabil de Moscova - au schimbat dramatic regulile în lupta economică și energetică a Europei cu Rusia. Uniunea Europeană planuiește o operațiune de testare a stresului asupra activelor energetice ca răspuns, dar Norvegia, care nu este membră, este considerată cea mai vulnerabilă țintă potențială. „Acest lucru transmite un mesaj de pregătire a aliaților și a NATO de a se proteja și de a se apăra reciproc, precum și infrastructura critică”, a declarat secretarul general al NATO Jens Stoltenberg reporterilor. „Acești aliați, aceste capacități, aceste avioane, aceste nave colectează și informații – date care pot fi utile atât pentru investigația în curs, dar și pentru monitorizarea acestor infrastructuri energetice critice.” După scurgerea de gaze din Marea Baltică, forțele armate norvegiene sunt acum mai prezente și mai vizibile în zonele din jurul instalațiilor noastre de petrol și gaze.

Norvegia este un furnizor vital de energie pentru UE și Regatul Unit, iar acest rol a crescut pe măsură ce Rusia a înăsprit presiunea asupra fluxurilor ca represalii pentru sancțiunile impuse ca răspuns la invazia sa din Ucraina. Așa cum Europa se străduiește să-și umple depozitele de gaz înainte de iarnă și să asigure aprovizionare alternativă, acum trebuie să reevalueze riscul pentru conducte și chiar pentru cisternele de GNL. Kremlinul a negat că este responsabil pentru exploziile Nord Stream. Observări cu drone Forțele norvegiene își întăresc prezența pe uscat, pe mare, în aer, sub suprafață și în spațiul cibernetic, a spus un purtător de cuvânt. Un număr anormal de mare de observații de drone a fost raportat pe platforma continentală norvegiană din Marea Nordului, dând și mai mult alarma. „Toată lumea este șocată de sabotajul Nord Stream, așa că a fost foarte fructuos faptul că colegii din Danemarca, Suedia și Germania ne-au informat pe drum că fac cercetări pentru a ști ce s-a întâmplat acolo”, a declarat ministrul olandez al Energiei Rob Jetten reporterilor după un întâlnire la Bruxelles. „Și am schimbat modul în care statele membre pot proteja această infrastructură crucială cât mai bine posibil.” Consecințele colosale ale securității maritime Eșecul de a proteja legăturile energetice ale Norvegiei cu continentul european ar avea consecințe „colosale”, potrivit economistului Maeva Cousin de la Bloomberg Economics. Aceasta ar declanșa raționalizarea energiei și ar escalada „brutal” riscurile geopolitice, determinând în primă instanță

o scădere de peste 4% a producției din zona euro, chiar și cu un răspuns rapid și controlat, a spus ea. Norvegia s-a angajat, de asemenea, să-și facă forțele de apărare „mai vizibile” în jurul instalațiilor de petrol și gaze, iar giganții energetici Equinor ASA, Var Energi ASA și alte firme adaugă la securitatea instalațiilor lor. Sindicatul piloților din țară a cerut vineri măsuri imediate din partea guvernului pentru a asigura siguranța elicopterelor care zboară către instalațiile offshore. Se solicită echipament tehnic care ar putea fi disponibil la bordul navelor militare pentru a urmări dronele și a afla cine le operează. Premierul va vizita sâmbătă o platformă de pe câmpul Sleipner, operat de Equinor, din Marea Nordului, pentru a se întâlni cu lucrătorii petrolieri, a spus el. Norvegia are nevoie de sprijin naval Unii pun, de asemenea, îndoiele cu privire la capacitatea Norvegiei de a securiza toate activele, având în vedere imensitatea zonelor Mării Nordului unde circulă conductele de gaz și cablurile submarine. „Este imposibil să protejezi 8.300 de kilometri (5.200 de mile) de conductă”, a spus prin telefon Dag Harald Claes, profesor la Universitatea din Oslo, adăugând că patrularea cu marina și paza de coastă va trebui să se intensifice. Serviciul de securitate al țării a susținut, de asemenea, că nu are instrumente de prevenire a sabotajului, nefiind permis să folosească mijloace precum interceptarea și extragerea de date în acest scop. Guvernul intenționează să propună modificări în parlament la sfârșitul acestui an la cadrul legal pentru poliția de securitate, permițându-le „să se adapteze la mediul în schimbare și în curs de dezvoltare în care lucrează”, a declarat ministrul Justiției și Securității Publice, Emilie Enger Mehl. interviu vineri. Acțiunile guvernului se bazează pe luni de muncă pentru a spori securitatea, a spus Enger Mehl. „Suntem o națiune de coastă. Suntem o națiune cu un sector petrolier mare, care este foarte important din punct de vedere strategic pentru țara noastră”, a spus ea.

Cablurile submarine sunt, de asemenea, în pericol Norvegia și-a sporit, de asemenea, pregătirea în sectorul comunicațiilor electronice, acordând o atenție deosebită cablurilor marine de fibră. La începutul acestui an, un cablu de date care leagă insulele arctice Svalbard de continentul Norvegiei a fost avariat, oficialii concludând că „acțiunea umană” a dus la ruperea cablului submarin. Oficialii țării au avertizat cu privire la riscurile de sabotaj din sector, spunând într-un raport din 2020 că serviciile de informații străine depun eforturi pentru a mapa rețeaua de petrol de pe platoul continental norvegian. Raportul a evidențiat Rusia și China printre potențialii actori și a spus că astfel de informații ar putea fi „în cel mai rău caz” utilizate pentru sabotaj.

Sursa: <https://gcaptain.com/europe-bolsters-maritime-security-pipeline-explosion/>

5,5 milioane de tone de produse agricole au fost exportate din Ucraina prin „Coridorul cerealelor” în două luni

În cadrul implementării Inițiativei privind transportul în siguranță al cerealelor și produselor alimentare, în cele două luni de funcționare a coridorului cerealelor, 241 de nave au părăsit porturile ucrainene din Marea Neagră și au exportat 5,5 milioane de tone de produse agricole în țările din Asia, Europa și Africa. Acest lucru a fost raportat de serviciul de presă al Ministerului Infrastructurii, scrie publicația Porta Ukrainy. În special, vineri, 30 septembrie, în cadrul implementării „inițiativei cerealelor”, trei nave care se îndreptau spre țările din Africa, Asia și Europa au fost trimise din porturile din Marea Odesa. La bord se află peste 45.000 de tone de produse agricole ucrainene.

Sursa și continuarea: <https://www.blackseanews.net/read/195017>

O explozie și incendiu la aerodromul militar Belbek din Crimeea

La aerodromul militar Belbek de sub Sevastopol, care este ocupat temporar de Rusia, a avut loc cel puțin o explozie, o mare coloană de fum se ridică. Publicațiile locale publică numeroase videoclipuri ale aventurii, scrie LIGA.News. Potrivit autorităților de ocupație, explozia de la aerodromul Belbek a fost cauzată de faptul că „avionul s-a prăbușit în timpul decolării”. În același timp, canalele locale Telegram scriu despre o serie întregă de explozii și se îndoiesc că este posibil un incendiu la scară atât de mare al unui avion.

VIDEO: <https://www.youtube.com/watch?v=AZIOPWfLjkk&t=5s>

Sursa: <https://www.blackseanews.net/read/195028>

A treia navă tip 075 LHD Anhui 安徽 din China, pusă în funcțiune de PLAN

Cea de-a treia navă pentru elicoptere de tip 075 (LHD) din China (nume de raportare NATO: Yushen-class LHA) a fost pusă în funcțiune săptămâna aceasta (probabil astăzi) împreună cu Flota Mării de Est a Armatei de Eliberare a Poporului (PLAN sau Marina Chinei). Nava poartă numele Anhui (安徽), o provincie din estul Chinei cunoscută pentru Munții săi Huangshan.

Un observator local de nave a furnizat o imagine pe Weibo care arată noua navă tip 075 (cu numărul de bordaj 33) cu numele Anhui (33) care este a treia navă a clasei și era de așteptat să se alăture PLAN-ului până la sfârșitul anului.

Despre tipul 075 LHD din China

Marina chineză a început oficial lucrările de dezvoltare a tipului 075 în 2011. Proiectul prevedea un port elicopter cu un deplasament mai mare de 30.000 de tone. Scopul său este probabil să crească capacitatea de asalt amfibiu „vertical”, având în vedere coasta de est foarte muntoasă a Taiwanului. În ceea ce privește specificațiile sale, datele deschise vorbesc

despre „36.000 de tone deplasament”, „capacitatea de 28 de elicoptere”, „propulsie cu motor diesel cu 16PC2-6B de 12.000 kW” și „patru CIWS inclusiv două HQ-10 și două H/PJ-11”. În timp ce tipul 075 pare să fie puțin mai mic decât LHA al Marinei SUA, este mai mare în comparație cu echivalentele LHD franceze sau spaniole/australiene. Este de fapt destul de aproape ca dimensiune de viitorul Trieste LHD al Italiei. Primul Type 075 a fost construit în timp record (aceasta a devenit norma în zilele noastre, pentru construcțiile navale chineze: ritm de construcție extrem de rapid pe care nimeni nu îl poate egala). Deși în prezent nu există dovezi că ar fi construite mai multe carene, se spune că PLAN-ul are o nevoie exprimată de opt nave din această clasă. Se zvonește că va fi planificată o versiune mai mare (uneori denumită Tip 076). Când este pe deplin operațional, noul Type 075 LHD va consolida capacitățile amfibii ale PLAN, care se bazează astăzi pe designul Type 071 LPD.

Prima navă din clasă Hainan (numărul de bordaj 31) a fost comandată de PLAN în timpul unei ceremonii mărețe din 23 aprilie 2021 la baza navală din Sanya (insula Hainan) în prezența

președintelui chinez Xi Jinping. Nava a fost lansată în septembrie 2019 și a început testele pe mare în august 2020. A doua navă tip 075 Guangxi (32) a fost lansat în aprilie 2020, și-a început testele pe mare în decembrie 2020 și a fost pusă în funcțiune în decembrie 2021.

Anhui (33) a fost lansată în ianuarie 2021 și a început testele pe mare în noiembrie 2021. Aceasta reprezintă o rată impresionantă de un LHD lansat la fiecare 6 luni de șantierul naval Hudong Zhonghua din Shanghai. Același șantier produce și fregate și LPD-uri pentru export.

Sursa: <https://www.navalnews.com/naval-news/2022/10/chinas-3rd-type-075-lhd-anhui-%e5%ae%89%e5%be%bd-commissioned-with-plan/>

Programul de înlocuire a submarinelor din Țările de Jos atinge un reper

„Programul de înlocuire a clasei morsă” olandez a atins o piatră de hotar importantă, potrivit ministerului apărării (MOD) al Țărilor de Jos: Cererea de cotație este gata.

La un an după ce Ministerul olandez a anunțat o întârziere, programul de înlocuire a submarinelor a atins o etapă importantă. Anunțul a fost făcut astăzi de Ministerul olandez: *„Apărarea a atins o etapă importantă în proiectul de înlocuire a submarinului. Cererea de ofertă este gata. Această aplicație va fi trimisă celor 3 șantiere candidate la jumătatea lunii noiembrie 2022. Se așteaptă ca șantierele să își trimită ofertele în jurul verii anului 2023. Ministerul Apărării are nevoie de câteva luni pentru a analiza aceste oferte și apoi a lua o decizie cu privire la adjudecare. Secretarul de stat Christophe van der Maat a scris asta astăzi Camerei Reprezentanților.”* Cele patru submarine din clasa Walrus aflate în funcțiune vor fi înlocuite cu patru submarine diesel-electrice de următoarea generație. Cele trei șantiere navale concurente sunt Naval Group, Saab Kockums și Thyssenkrupp Marine Systems. Selecția în jos a celor trei companii a fost anunțată în decembrie 2019. Se așteaptă acum că cele patru submarine vor fi în serviciu în anii 2030.

Secretarul de stat olandez pentru apărare a reiterat importanța programului: *„Este un proiect important și mulți bani. De aceea nu ne-am riscat cu cererea de cotație pentru a stabili ce fel de submarine ne dorim și cât suntem dispuși să plătim pentru ele. În plus, dorim ca barca să poată fi înarmată, ca bărcile să fie livrate la timp și ca industria olandeză să fie implicată în construcție și întreținere. Această piatră de hotar anunță următoarea fază.”* Christophe van der Maat - secretar de stat pentru apărare.

Ministerul olandez a adăugat, de asemenea, că caută „rachete cu rază lungă de acțiune” (a se citi rachete de croazieră de atac terestre) care să fie desfășurate atât de pe fregate, cât și de pe viitoare submarine. Camera Reprezentanților va fi informată în continuare despre această nevoie în 2023. Bugetul a crescut Ministerul Apărării olandez a mai anunțat că bugetul pentru programul de achiziții a fost majorat: *„Acești bani în plus sunt rezervați parțial în bugetul Apărării pentru 2023. De asemenea, Ministerul Apărării a eliberat bani prin identificarea unui număr de proiecte pe termen lung. planificare pentru care actualizarea vârstei mijlocii poate fi efectuată ulterior. Apărarea consideră acest lucru acceptabil pentru moment, deoarece efectul asupra pregătirii operaționale ar fi limitat. Guvernul crede că proiectul merită această investiție.”* Industria locală Ministerul olandez dorește ca constructorii de nave concurenți să implice industria olandeză în construcția și întreținerea ambarcațiunilor: *„șantierul câștigător va trebui să încheie un acord cu Ministerul Afacerilor Economice și Climei: un așa-numit acord de cooperare industrială”.* *„Departamentul de Întreținere Material al Marinei va avea și un rol de coordonare în întreținerea noilor submarine. În acest fel, reținem personalul și putem investi în personal și infrastructură*

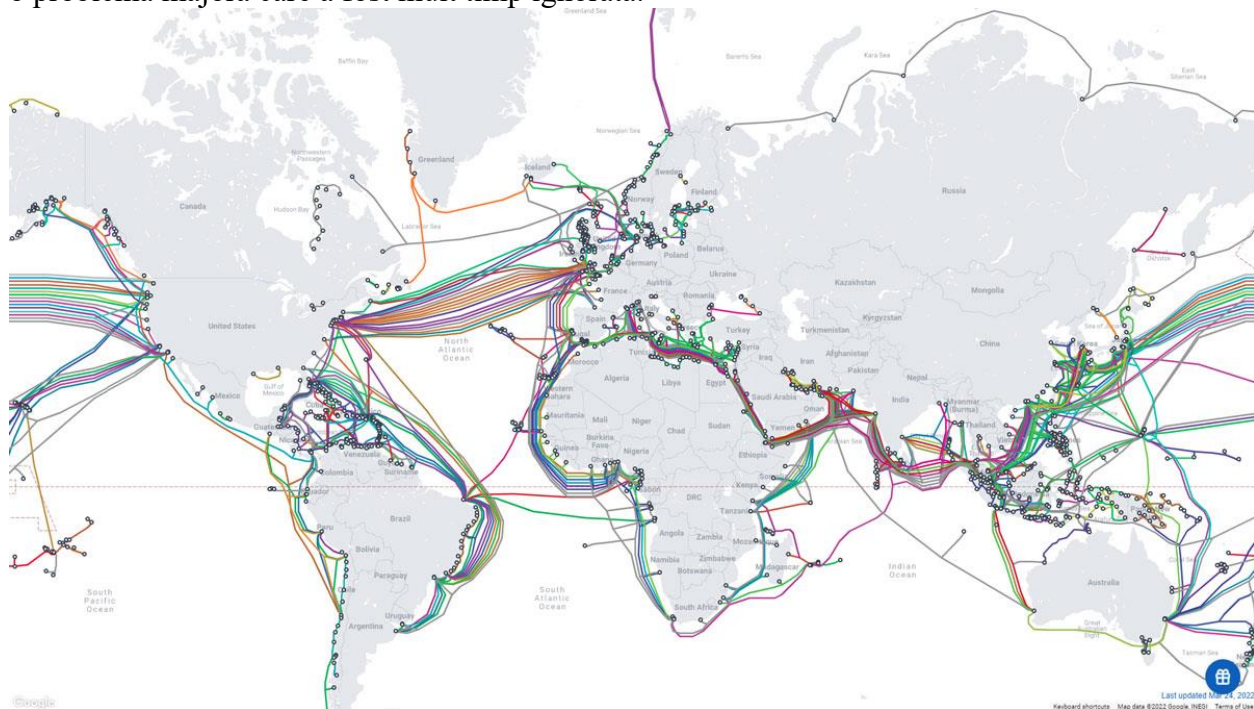
noi. Den Helder trebuie să devină o „vale de întreținere a submarinelor”, Christophe van der Maat - secretar de stat pentru apărare.

Sursa: <https://www.navalnews.com/naval-news/2022/09/netherlands-submarine-replacement-program-reaches-milestone/>

<https://www.youtube.com/watch?v=Gg1aFmsKQgk&t=308s> Film lansare cabluri tehnologice

Cabluri submarine: riscuri și amenințări de securitate

99% din rețeaua de internet rulează prin cabluri submarine. Se estimează că peste 10.000 de miliarde USD în tranzacții financiare se desfășoară astăzi prin aceste „autostrăzi de pe fundul mării”. Acesta este mai ales cazul principalului sistem de schimb financiar global, SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunications), care a fost recent interzis multor bănci rusești. Securitatea acestor tranzacții este o problemă politică, economică și socială. Aceasta este o problemă majoră care a fost mult timp ignorată.

Concentrarea geografică extremă a cablurilor le face deosebit de vulnerabile. Există peste 420 de linii submarine în lume, însumând 1,3 milioane de kilometri, de peste trei ori distanța de la Pământ la Lună. Record: 39.000 de kilometri lungime pentru cablul SEA-ME-WE 3, care leagă Asia de Sud-Est de Europa de Vest prin Marea Roșie. Cablurile de internet submarine au o importanță crucială, precum conductele de petrol și gaze. În contextul invaziei Ucrainei de către Rusia, fundul mării este mai mult ca niciodată un câmp de luptă care trebuie protejat. Forțele armate occidentale iau în considerare un scenariu de coșmar de întrerupere totală a internetului în Europa, deoarece 99% din rețeaua globală rulează prin cabluri submarine. Sateliții reprezintă doar 1% din schimburile de date. Motivul este simplu: costă mai mult decât cablurile și sunt infinit mai lente.

O sută de cabluri submarine se rup pe an

Aceste infrastructuri sunt la fel de importante astăzi ca și conductele de petrol și gaze. Dar sunt ei la fel de protejați? Cablurile submarine moderne folosesc fibră optică pentru a transmite date cu viteza luminii. Cu toate acestea, în timp ce în imediata apropiere a țărmului, cablurile sunt în general întărite, diametrul mediu al unui cablu submarin nu este cu mult mai mare decât cel al unui furtun de grădină. De câțiva ani, marile puteri duc un „război hibrid”, jumătate deschis, jumătate secret, pentru controlul acestor cabluri. Pe măsură ce Europa se concentrează din ce în ce mai mult pe amenințările la adresa securității cibernetice, investițiile în securitatea și reziliența infrastructurii fizice care stau la baza comunicațiilor sale cu lumea nu par să fie o prioritate astăzi. Frica de a acționa va genera doar vulnerabilitatea acestor sisteme de spionaj, întreruperi ale fluxurilor de date și subminarea securității continentului. În medie, sunt peste o sută de ruperi ale cablurilor submarine în fiecare an, cauzate în general de bărcile de pescuit care trag ancorele. Este greu de măsurat atacurile intenționate, dar mișcările unor nave au început să atragă atenția din 2014, traseul acestora urmând cabluri de telecomunicații submarine. Primele atacuri ale epocii moderne datează din 2017: este vorba despre cablurile dintre Marea Britanie și SUA și dintre Franța și SUA. Deși aceste atacuri rămân necunoscute publicului larg, ele nu sunt mai puțin îngrijorătoare și dovedesc capacitatea puterilor externe de a separa Europa de restul lumii. În 2007, pescarii vietnamezi au tăiat un cablu submarin pentru a recupera materiale compozite și a încerca să le revinde. Vietnamul a pierdut astfel aproape 90% din conectivitate cu restul lumii pentru o perioadă de trei săptămâni.

Riscuri potențiale Este mai urgentă ca niciodată realizarea unui program european de creștere a capacităților UE de a preveni atacurile asupra acestei infrastructuri și de a repara daunele pe care le-ar putea provoca. Navele rusești „de pescuit” sau „oceanografice” și care sunt, în general, colectoare de informații, străbat tot mai mult coastele Franței și Irlandei prin care trec aceste „autostrăzi de informare”. Yantar, o navă „oceanografică” care are un mini-submarin AS-37, a putut să se scufunde în august 2021 la o adâncime de 6.000 de metri în largul coastei irlandeze, urmând traseul cablurilor Norse și AEConnect-1, care leagă Europa de Statele Unite. Rusia, care tăia cablurile ucrainene în 2014, ar avea așadar capacitatea de a repeta operațiunea pentru întreaga Europă. O hartă a cablurilor submarine din întreaga lume TeleGeography, o companie de consultanță în telecomunicații din SUA, a creat portalul Submarine Cable Map, o hartă interactivă a tuturor cablurilor submarine care se desfășoară în întreaga lume, cu date despre companiile care le dețin, precum Google, Facebook, Amazon, Verizon sau AT&T. Pe hartă, putem vedea că o autostradă cheie se află în Oceanul Atlantic, care leagă Europa și America de Nord. Între timp, Great Pacific Highway leagă Statele Unite ale Americii de Japonia, China și alte țări asiatice. Din Miami, mai multe cabluri conectează America Centrală și de Sud. În cazul Mexicului, de exemplu, majoritatea cablurilor circulă din estul țării, traversează Golful Mexic până în Florida și de acolo se conectează la America Centrală și de Sud. Chiar dacă avem tendința de a crede că smartphone-urile noastre, computerele și alte mașini sunt interconectate prin spațiu, cea mai mare parte – aproape 99% din tot traficul de internet – este astfel transportată de subliniile globale de telecomunicații. Există peste 420 de cabluri în lume, însumând 1,3 milioane de kilometri, de peste trei ori distanța de la Pământ la Lună. Record: 39.000 de kilometri lungime pentru cablul SEA-ME-WE 3, care leagă Asia de Sud-Est de Europa de Vest prin Marea Roșie.

Tăierea cablurilor submarine, o practică veche și dovedită de război Atacurile recente asupra cablurilor care transportă voce și trafic de date între America de Nord și Europa duc la ideea că acestea par să treacă printr-o nouă dezvoltare. Franța și Regatul Unit s-au confruntat deja cu această experiență din partea germanilor în timpul Primului Război Mondial. Aceste infrastructuri făceau

parte din rețeaua globală de telegraf prin cablu. În mod similar, Statele Unite au tăiat cablurile de război ca mijloc de a perturba capacitatea unei puteri inamice de a comanda și controla forțele îndepărtate. Primele astfel de atacuri au avut loc în 1898, în timpul războiului hispano-american. În acel an, în Golful Manila (Filipine), USS Zafiro a tăiat cablul care leagă Manila de continentul asiatic pentru a izola Filipine de restul lumii, precum și cablul care leagă Manila de orașul filipinez Capiz. Alte atacuri spectaculoase prin cablu au avut loc în Caraibe, cufundând Spania în întuneric în timpul conflictului din Puerto Rico și Cuba, care a contribuit foarte mult la victoria finală a Statelor Unite. Rusia este interesată de infrastructura submarină a NATO Rusia pare să concretizeze preocupările la cel mai înalt nivel în acest domeniu. În 2015, prezența navei rusești Yantar de-a lungul coastei SUA, în apropierea cablurilor, nu a omis să trezească tensiuni între cele două state. La sfârșitul anului 2017, situația s-a repetat. „Acum vedem activitate subacvatică a Rusiei în apropierea cablurilor submarine pe care nu cred că le-am văzut vreodată. Rusia este în mod clar interesată de infrastructura submarină a NATO și a națiunilor NATO”, a declarat amiralul Andrew Lennon, comandantul forțelor submarine ale organizației. Este ca și cum ne-am întoarce în zilele Războiului Rece... Până la punctul în care Policy Exchange a dedicat acestui subiect un întreg capitol din raportul „Riscul Rusiei”. Think tank-ul amintește de episodul anexării Crimeei în 2014, când peninsula a fost izolată de restul Ucrainei prin întreruperea fizică a comunicațiilor. „Dacă slăbiciunea relativă a poziției ruse face improbabil un conflict convențional cu NATO, cablurile de fibră optică pot fi o țintă pentru Rusia. Ar trebui să ne pregătim pentru o creștere a acțiunilor hibride în domeniul maritim, nu doar în Rusia, ci și în China și Iran”, subliniază fostul comandant al forțelor aliate NATO, amiralul american James G. Stravridis. Trei riscuri majore de securitate Primul factor de risc este volumul tot mai mare de date care circulă prin cabluri, ceea ce încurajează țările terțe să spioneze sau să perturbe traficul. Al doilea factor de risc este intensitatea capitalului în creștere a acestor facilități, ceea ce duce la crearea de consorții internaționale care implică până la zeci de proprietari. Acești proprietari sunt separați de entitățile care produc componentele cablurilor și de cele care poziționează cablurile de-a lungul fundului oceanului. Timeshare face posibilă reducerea substanțială a costurilor, dar permite în același timp intrarea în aceste consorții a actorilor statali care și-ar putea folosi influența pentru a perturba fluxurile de date, sau chiar pentru a le întrerupe într-un scenariu conflictual. La celălalt capăt al spectrului, GAFAM-urile (Google, Apple, Facebook, Amazon și Microsoft) au acum capacitatea financiară și tehnică de a-și construi propriile cabluri. Astfel, cablul Dunant, care leagă Franța de Statele Unite, este deținut în întregime de Google. Giganții chinezi s-au angajat și ei într-o strategie de cucerire submarină: este cazul cablului Peace, care leagă China de Marsilia, deținută de compania Hengtong, considerată de guvernul chinez drept un model de „civil-militar”. O altă amenințare este spionajul, care necesită submarine special echipate, sau submarine care operează de pe nave, capabile să intercepteze, sau chiar să modifice, datele care trec prin cablurile de fibră optică fără a le deteriora. Până acum, doar China, Rusia și Statele Unite au astfel de mijloace. Cel mai vulnerabil punct al cablurilor submarine este, însă, acolo unde ajung la uscat: stațiile de aterizare. Astfel, orașul Lège-Cap-Ferret, unde va fi construită camera de interfață între cablul franco-american „Amitié”, a devenit recent un veritabil cuib de spioni, potrivit unor surse informate. Dar cea mai îngrijorătoare tendință este că tot mai mulți operatori de cablu folosesc sisteme de management de la distanță pentru rețelele lor. Proprietarii de cabluri sunt încântați de economiile de personal. Cu toate acestea, aceste sisteme au o securitate slabă, ceea ce expune cablurile submarine la riscuri de securitate cibernetică.

Soluții în cazul unor atacuri multiple

Executivul american a investigat recent posibilele riscuri în cazul unor atacuri multiple. Pe lângă extinderea programului de granturi SSGP, a încurajat Administrația Maritimă să implice diferite asociații ale societății civile, cum ar fi International Propeller Club, în programe menite să minimizeze aceste amenințări. Ideea este de a crea un fel de „miliție prin cablu submarin” capabilă să răspundă rapid într-o criză. Propeller Club are peste 6.000 de membri și a oferit recent un ajutor de 3,5 miliarde de dolari industriei maritime în lupta împotriva Covid-19. În mod similar, crearea unui „Airbus de cablu submarin” capabil să concureze cu GAFAM-urile, a căror cotă de piață ar putea crește de la 5% la 90% în șase ani, poate deveni, evident, realitate doar dacă Europa acordă atenție acestui subiect. Într-un context de tensiuni internaționale în creștere, a devenit foarte importantă crearea unui program european modelat după programele SUA și Japonia, care are ca scop creșterea operațiunilor pentru a descuraja atacurile asupra acestor infrastructuri și pentru a dezvolta o construcție și reparație cu mize mari.

Sursa: <https://energyindustryreview.com/analysis/submarine-cables-risks-and-security-threats/>